

Kneževićeve pjesme odaju neku milinu i toplinu, koje ne nalaziš kod drugih pjesnika. Iz njih otsijeva duša, koja plamti ljubavlju prema Bogu i Njegovoj Presv. Majci. Kad čitaš njegove pjesme, ne možeš a da i sam ne usplamtiš ljubavlju prema onomu, o kom pjesma pjeva. To se osobito obistinjuje kod pjesama spjevanih na čast Majke Božje.

O pjesmama našega Fra Petra već je rekao Njemac Wurzbach, da ga one stavljaju među klasične pisce našega naroda.¹⁰³ Od njegovih je pjesama splitski kanonik Matija Čulić uvrstio u svoju zbirku 34 pjesme, a od tih je 13 Gospinih pjesama.¹⁰⁴ Mnoge se Kneževićeve pjesme i sada pjevaju ne samo po Gospinim svetištima, nego i po drugim našim crkvama, premda možda ni narod ni svećenstvo ne zna, da su to njegove pjesme — osim Gospina Plača i božićne pjesme »Veseli se, Majko Božja« — jer ni Čulić ne kaže, koje su Kneževićeve pjesme. O. Božićković Kneževiću pjesmu »Veseli se, Majko Božja« uspoređuje s pjesmom »Veni Sancte Spiritus« francuskog kralja Roberta, »Salve caput cruentatum« sv. Bernarda, »Adoro te devote« sv. Tome Akvinskoga. Nju smatra njegovim najsavršenijim djelom, vrhuncem njegova religiozno-liričkoga pjesništva. O njegovu Gospinu Plaču kaže, da može stati uz »Stabat mater« Jacopona da Todi i »Dies irae« Tome iz Celana, pa veli: »Knežević je naš Jacopone i naš Toma iz Celana. Njegova pjesma izliv je i odraz franjevačkog duha prema mucu Kristovoj i tuzi prežalosne Majke Njegove«. ¹⁰⁵

¹⁰³ Biograph. Lexikon, XII, 148: »auch einige geistliche Dichtungen, welche ihm eine Stelle unter den classischen Schriftstellern seiner Nation einräumen«; v. Oevirk, n. mj. 114.

¹⁰⁴ Zbirka Čulićevih pjesama nosi naslov: »Pisme duhovne raslicne sastavgliene od niki mnogo post. zarkovgnakov za vecchju slavu Boxju, Majke gnegove, i svi Suetaz a za duhovni rasgovor Dusca Bogogliubni Sakupgliene od pripostovanoga D. Mattia Civlichea kanunika splitske czarkve poglavite, i parvostolne Dalmazie, i sve Croazie, U Mletczih MDCCCV«.

¹⁰⁵ N. mj. 155. O. Balić u svojoj lijepoj brošuri »Kroz Marijin perivoj« posvećuje 3 stranice proučavanju izvora Kneževićevih pjesama. Povod mu je dala okolnost, što je u knjižici Petra Jurića iz Rupa kod Visovca »Način pravi kako karstiani imadu Boga moliti« našao pjesmu »Veseli se, Majko Božja« sa nekim neznatnim preinakama. Budući da je ova knjižica tiskana god. 1763, dakle 2 godine prije nego Kneževiće